

Betula maximowicziana

brzoza Maksymowicza

Synonim łaciński: *Betula maximowiczii*

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Pochodzące z Japonii, szybko rosnące drzewo, o szerokiej i luźnej koronie. W ogrodzie dorasta do 15 m wys. i 8 m szer., a na stanowisku naturalnym do 30 m wys. Kora charakterystyczna, zmienna, błyszcząca, pomarańczowo-brązowa, łuszcząca się cienko. Liście duże, do 15 cm, ciemnozielone, sercowate z ostrym wierzchołkiem, podobne do liści lipy. Liście jesienią przebarwiają się na złotożółto. Gatunek odporny i tolerancyjny, szczególnie dekoracyjny w czasie przebarwiania się liści. Wymaga dużo słońca. Nadaje się do nasadzeń parkowych, najlepiej pojedynczo na dużej przestrzeni.

autorzy opisu tekstowego: Magdalena Tomżyńska; Agencja Promocji Zieleni APZ

zasięg geograficzny	Japonia: Hokkaido i Honssiu oraz południe Wysp Kurylskich
pochodzenie	pierwsza publikacja: Eduard August von Regel (1815-1892) 1868
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	drzewo
siła wzrostu	roślina szybkorosnąca
pokrój	drzewiasty rozłożysty
docelowa wysokość	powyżej 20
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne

wilgotność	roślina tolerancyjna
ph podłoża	roślina tolerancyjna
rodzaj gleby	roślina tolerancyjna
walory	ciekawy pokrój ładne jesienne zabarwienie ozdobna kora
zastosowanie	parki zadrzewienia krajobrazowe zieleń publiczna
strefa	5b

autor opisu tabelarycznego: Wojciech Kimel, Szkółka Drzew i Krzewów Ozdobnych „Betula” Wojciech KIMEL;

